

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrött, a 2014. évi október hó 21. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A vesztegetés büntette és más bűncselekmények miatt **I.r. vádlott** és társai ellen indult büntető ügyben a Veszprémi Törvényszék 2014. április hó 28. napján kelt 5.B.192/2012/78. számú ítéletét megváltoztatja, az eljárás során lefoglalt, a Veszprémi Törvényszék Gazdasági Hivatalnál Bj.I.78/2012. számon 3. tételszám alatt kezelt 1 db. M betűmedál vonatkozásában a vagyonekhozásra vonatkozó rendelkezést mellőzi, azt a lefoglalás megszüntetésével kiadni rendeli **VI.r. vádlottnak**.

Az eljárás során lefoglalt és ugyanitt nyilvántartott 1. tétel alatti, 1 db. nyaklánc K betűmedállal, 2. tétel alatti 1 db. fém kulcstartó, 5. tétel alatt kezelt 1 db. Packard Bell Easy Note laptop, optikai egér, akkumulátor, vezeték és táska vonatkozásában, valamint 10.000.- /Tízezer/ Ft erejéig vagyonekhozást rendel el **III.r. vádlottal** szemben.

A 4. tétel alatti 1 db. fém kulcstartó papucsminnával vagyonekhozását rendel el a **IV.r. vádlottal** szemben.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét **I.r., II.r., III.r., IV.r., V.r., VI.r., II.r., VIII.r., IX.r., X.r.** és **XI.r.** vádlottak vonatkozásában helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban összesen 52.120.- /Ötvenkettőezer-egyszázhusz/ Ft bűnügyi költség merült fel, melyből 28.760.- /Huszonnyolcezer-hétszázhatvan/ Ft-ot **IV.r.**, míg 23.360.- /Huszonháromezer-háromszázhatvan/ Ft-ot **IX.r. vádlott** köteles felhívásra az államnak megfizetni.

I n d o k o l á s :

A Veszprémi Törvényszék 2012. október 31., 2012. november 21-22., 2013. január 30-31., 2013. március 27-28., 2013. április 25., 2013. május 16., 2013. július 3., 2013. szeptember 18., 2013. október 10., 2013. november 20., 2013. december 11., 2014. január 22., 2014. február 10., 2014. március 17., 2014. április 14. napján tartott

nyilvános, részben folytatólagos tárgyalások alapján hozott és 2014. április 28-án kihirdetett 5.B.192/2012/78. számú ítéletével az 1978. évi IV. törvény figyelembevételével bűnösnek mondta ki:

I.r. vádlottat 2rb. folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében (Btk. 253. § (1), (2) bekezdés), 5 rb. Folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében, mint felbujtót (Btk. 225. §), 3 rb. Közokirat- hamisítás büntetében, mint felbujtót (Btk. 275. § (1) bekezdés a.) pont). Ezért, mint visszaesőt halmazati büntetésül 2 év börtönre, mellékbüntetésül 500.000 Ft pénzbüntetésre ítélte. A pénzmellékbüntetés meg nem fizetése esetén 10.000 Ft-onként rendelte 1-1 napi összesen 50 napi fogházbüntetésre átváltoztatni. A szabadságvesztés büntetés végrehajtását 4 év próbaidőre felfüggesztette. Rendelkezett arról, hogy a végrehajtásának elrendelése esetén a pénzmellékbüntetés helyébe lépő szabadságvesztés végrehajtási fokozta börtön. Rendelkezett a vádlott által 2010. március 24. napjától 2010. november 26. napjáig előzetes fogvatartásban, valamint a 2010. november 26. napjától 2011. április 11. napjáig házi őrizetben töltött idő beszámításáról oly módon, hogy négy nap házi őrizetnek egy nap szabadságvesztés büntetés felel meg. Megállapította, hogy a vádlott pártfogó felügyelet alatt áll.

II.r. vádlottat 2 rb. folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntetében, mint bűnsegédet (Btk. 253. (1), (2) bekezdés) és 5 rb. folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében, mint felbujtót. Ezért halmazati büntetésül egy év börtönbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés büntetés végrehajtását kettő év próbaidőre felfüggesztette.

III.r. vádlottat folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntetében (Btk. 250. § (1) és (3) bekezdés), ezért egy év hat hónap börtönbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását három év próbaidőre felfüggesztette.

A Btk. 225. §-ba ütköző hivatali visszaélés büntette vonatkozásában az eljárást vele szemben megszüntette. Rendelkezett arról, hogy a szabadságvesztés büntetés végrehajtása esetén a 2010. március 24. napjától 2010. március 26. napjáig őrizetben, 2010. március 26. napjától 2010. április 22. napjáig házi őrizetben eltöltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította, oly módon, hogy négy nap házi őrizetnek egy napi szabadságvesztés felel meg.

IV.r. vádlottat folytatólagosan elkövetett vesztegetés büntetében (Btk. 250. § (1), (3) bekezdés) és 3 rb. közokirat-hamisítás büntetében (Btk. 275. § (1) bekezdés a.) pont), ezért halmazati büntetésül egy év nyolc hónap börtönbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés büntetés végrehajtását három év próbaidőre felfüggesztette.

V.r., VI.r. és VII.r. vádlottakat folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében (Btk. 225. §), ezért mindhármukat kettő évre próbára bocsátotta.

VIII.r. és IX.r. vádlottat folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetében (Btk. 225. §), ezért őket egy évre próbára bocsátotta.

X.r. vádlottat bűnösnek mondta ki folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés büntetében amelyet, mint bűnsegéd követett el (Btk. 253. § (1), (2) bekezdés), 2 rb. közokirat-hamisítás büntetében, mint felbujtót (Btk. 275. § (1) bekezdés a.) pont), ezért halmazati büntetésül tíz hónap börtönbüntetésre ítélte. A szabadságvesztés végrehajtását kettő év próbaidőre felfüggesztette.

XI.r. vádlottat bűnösnek mondta ki hivatali vesztegetés büntetében, mint bűnsegédet (Btk. 253. § (1), (2) bekezdés) és közokirat-hamisítás büntetében, mint felbujtót (Btk. 275. § (1) bekezdés a.) pont), ezért halmazati büntetésül hét hónap börtönbüntetésre ítélte, a szabadságvesztés végrehajtását kettő próbaidőre felfüggesztette.

Vagyonekmozgást rendelt el a Veszprémi Törvényszék Gazdasági Hivatalánál Bjt. 78/2012. szám alatt bevételezett és a bűnjeljegyzék 1. tételszáma alatt kezelt nyakláncra „K” betűmedállal, a 2. tételszám alatt kezelt fémkulcstartóra, a 3. tételszám alatt kezelt egy „M” betűmedálra, a 4. tételszám alatt kezelt egy darab fémkulcstartóra papucsminával, az 5. tételszám alatt kezelt 1 db Packard Bell Easy Note Laptopra, optikai egerre, akkumulátorra, vezetékre és táskára vonatkozóan. Kötelezte a vádlottakat a felmerülés szerint külön-külön, a bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen annak kihirdetésekor az ügyész I.r., II.r., III.r. és IV.r. vádlottak vonatkozásában a kiszabott büntetés súlyosítása, valamint **III.r. vádlott** vonatkozásában az 1 rb. hivatali visszaélés büntette vonatkozásában az eljárás megszüntetése miatt, a vádlott bűnösségének e bűncselekményben történő megállapítása érdekében, V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r. vádlottak terhére intézkedés alkalmazása helyett, büntetéskiszabása végett jelentett be fellebbezést.

A védelmi oldalról I.r., II.r., V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r. vádlottak és védőik, továbbá X.r., XI.r. vádlottak távollétében a védőjük felmentésért,

III.r. vádlott védője felmentésért, minősítés változtatás és előzetes mentesítés érdekében, **IV.r. vádlott** védője felmentésért, másodlagosan eltérő minősítésért és enyhítésért fellebbeztek.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség Bf.178/2014/1-I. számú átiratában az ügyészi fellebbezést módosítva, kizárólag az alkalmazott joghátrányok súlyosítása érdekében tartotta fenn. Ennek megfelelően indítványozta az elsőfokú ítélet megváltoztatását, I.r., **III.r.**, IV. vádlottak esetében a kiszabott szabadságvesztés büntetés tartamának

felemelését, a végrehajtás felfüggesztésére vonatkozó rendelkezések mellőzését, a vádlottakkal szemben közügyektől eltiltás kiszabását.

II.r. vádlott esetében a kiszabott szabadságvesztés büntetés és a próbaidő tartamának felemelését, V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r. vádlottak esetében próbára bocsátás intézkedés helyett, végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását.

Továbbá a cselekmények elbírálására a hatályos büntetőtörvény rendelkezéseinek alkalmazását.

Egyebekben indítványozta a vagyonekhozásra vonatkozó rendelkezések megváltoztatását és az „M” monogramos medál kiadását **VI.r.** vádlottnak, **III.r.** vádlottal szemben további 10.000 Ft-ra a vagyonekhozás elrendelését.

Indítványozta még a súlyosító körülmények körének kiegészítését a korrupciós jellegű bűncselekmények elszaporodottságával, a tényállás helyesbítését, mert elírás folytán **IV.r. vádlott** leányának nevét tévesen tartalmazza..

Az átiratban kifejtésre került, hogy a hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette tekintetében, az elbíráláskor hatályos büntető jogszabályban a különös részi büntetési tételkeret alsó határa egy évre emelkedett a korábbi generális minimum helyett, az e bűncselekményben érintett vádlottak közül azonban a bíróság **I.r.** és **IV.r.** vádlottakkal szemben egy évnél súlyosabb szabadságvesztés büntetést szabott ki, így az ő esetükben a különös részi tételkeret alsó határának emelkedése nem bír jelentőséggel.

X.r. és XI.r. vádlottakkal szemben pedig enyhítő szakasz alkalmazásával, a jelenleg hatályos törvény szerint is kiszabható az ítéletbeli büntetés.

A hivatali vesztegetés büntette, illetőleg a hivatali visszaélés büntettének törvényi megítélése szempontjából az elkövetéskor, illetőleg az elbíráláskori jogszabályok között különbség nincs.

A középértékes szabállyal kapcsolatban a 2010. évi LVI. törvény indokolása kimondja, hogy a törvény a büntetéskiszabási tevékenység kiinduló szempontjaként írja elő az adott büntetési tételkeret középértékéhez történő viszonyítást, amelyből álláspontja szerint egyértelműen következik, hogy a középértékes szabály beiktatásával a törvényhozó önmagában nem kívánta súlyosítani a büntetőtörvénykönyv rendelkezéseit, ezért a korábbi szabályozásnál nem teremt egyértelműen hátrányosabb helyzetet a vádlottak számára. Ugyanakkor az elbíráláskor hatályos törvénynek a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezései egyértelműen enyhébbek, a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés mellett is. Erre figyelemmel, valamennyi vádlott esetében az elbíráláskori jogszabályok enyhébb megítélést tesznek lehetővé.

A vagyonekhozás vonatkozásában az „M” monogramos medálra elrendelt vagyonekhozást arra figyelemmel indítványozta mellőzni, hogy az ékszerszabályok

nyomozás során **VI.r. vádlottól** foglalták le, az ő terhére viszont a bíróság csak hivatali visszaélés büntettét állapította meg. Erre figyelemmel a medál nem tekinthető kapott vagyoni előnynek, mivel ellenkező esetben a vesztegetést kellett volna a terhére megállapítani, ezért nem eshet a vagyonekbezárs alá. Ugyanakkor **III.r. vádlott** esetében a tényállásban az ítélet 16. oldal utolsó bekezdése azt tartalmazza, hogy 10.000 Ft-ot kapott **I.r. vádlottól**, erre figyelemmel, ezt vagyonekbezárs alá kell vonni, mint a vesztegetés során juttatott vagyoni előnyt.

A fellebbviteli főügyészség az indítványát a 3. sorszám alatt előterjesztett, Bf.178/2014/2-I. számú átiratában módosította.

Indítványozta **V.r., VI.r., VII.r., VIII.r., IX.r.** vádlottak esetében a folytatólagosan elkövetett, hivatali visszaélés büntettének értékelt cselekmények átminősítését az új Btk. 294.§ (1) bekezdése szerint, folytatólagosan elkövetett hivatali vesztegetés elfogadásának büntettére. Ennek büntetési tételkerete 1-5 évig terjedő szabadságvesztés, amire figyelemmel, a Btk. 65. § (1) bekezdése alapján a próbára bocsátás intézkedés nem alkalmazható. A korábbi indítvánnyal egyezően ezért is indokoltnak tartotta velük szemben, hogy végrehajtásában próbaidőre felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kerüljön kiszabásra.

Az átiratban kifejtettek szerint, a bűncselekmény megállapítása szempontjából az előny minden olyan dolog lehet, amely a passzív vesztegető számára előnyös, ennek az előnynek alkalmasnak kell lennie a vesztegetést elfogadó személy befolyásolására. A tényállásból következik, hogy **I.r. vádlott** kisebb-nagyobb ajándékok és egyéb szolgáltatások révén olyan kapcsolatba került a V.-i Okmányiroda dolgozóival, hogy tőlük viszonzásul kedvezményeket, segítséget kérhetett. **I.r. vádlott** számukra a hivatali működésükkel kapcsolatban nyújtott és nyújthatott előnyt, a munkahelyen kívül nem tartottak kapcsolatot.

A vádlottak nem részesültek ugyanolyan és akkora súlyú előnyökben, amely egyértelműen megalapozhatná a befolyásoltságukat, azonban a teljes hivatali részére jutottat előnyökből (kávé, tea, virágok, medál stb.) is részesültek, ezen előnyöket is elfogadták, ily módon közreműködtek a bűnös kapcsolatrendszer fenntartásában. A vádlottak által elfogadott előnyök tényleges értéke a büntetéskiszabás körében vehető figyelembe.

A fellebbezési eljárásban terjesztette elő a fellebbezésének indokolását 7. sorszám alatt **VII.r. vádlott**, 8. sorszám alatt **VIII.r. vádlott** védője, 9. sorszám alatt **IV.r. vádlott**, 10. sorszám alatt **VI.r. vádlott**, 12. szám alatt **X.r.** és **XI.r.** vádlottak közös védője.

Az ítélőtábla nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az első átiratban foglalt indítványt módosította. **I.r. vádlott** vonatkozásában indítványozta **V.r.**, **VI.r.**, **VII.r.**, **VIII.r.**, **IX.r.** vádlottak cselekményéhez kapcsolódó, 5 rb. felbujtóként, folytatólagosan elkövetett hivatali visszaélés büntetnének értékelt cselekménye átminősítését hivatali vesztegetés büntetétére,

VI.r. vádlott vonatkozásában a medál elkobozását, mert a vesztegetéshez kapcsolódik. **I.r.**, **II.r.** és **III.r.** vádlottak tekintetében a felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabását elfogadta, de a szabadságvesztés és a próbaidő tartamának felemelését indítványozta.

A módosított átirati indítványt a tartalmával egyezően fenntartotta a korábbi indítványt **V.r.**, **VI.r.**, **VII.r.**, **VIII.r.**, **IX.r.** vádlottak esetében a minősítésváltoztatásra, velük szemben felfüggesztett szabadságvesztés büntetés kiszabása érdekében.

Az egyéb indítványokat is fenntartotta.

A fellebbviteli főügyészség képviselője nyilatkozatában kifejtette, hogy a korrupció Magyarországon elszaporodott és természetessé vált, hogy egy egyéni vállalkozó miért ne adhatna ajándékot, illetve mint férfi kisebb figyelmességeket a hivatali dolgozóknak. A vádlottak nem rokon, baráti kapcsolatban álltak **I.r.** és **II.r.** vádlottakkal, hanem munkakapcsolatban. **I.r. vádlott** úgy hirdette magát, hogy ő mindent el tud intézni.

A vádlottak sorozatban áthágták azokat a szabályokat, hogy az ügyfél és ügyintéző között meg nem engedett kapcsolat ne alakuljon ki. Nem súlyos esetek ezek és nem súlyos ellentételezések merültek fel, a hivatalos kapcsolaton kívül a kisebb ajándékok juttatását viszont más viszony nem indokolta. Az ajándékok kis értékűek, fel sem tűntek, de lehetővé tették, hogy **I.r. vádlott** az ügyintézőktől szívességeket kérhessen. A szabályszegés is csekély volt, de eltért a jogszabályoktól. **V.r.**, **VI.r.**, **VII.r.**, **VIII.r.**, **IX.r.** vádlottakat nem a jóindulat vezérelte, hanem ennek a kapott - bár kisebb fajsúlyú - ajándékoknak az ellentételezése. A hivatalos személy nem kerülhet olyan helyzetbe az ügyféllel, hogy az a szabályoktól eltérő intézkedést kérhessen, ezért az ő magatartásuk nem minősülhet másként, mint vesztegetésként.

A 2013. július 1. napjától hatályos 2012. évi C. törvény alkalmazásával kapcsolatban kifejtette, hogy a középértéknek nincs súlyosító hatása, így nemcsak a végrehajtandó szabadságvesztés büntetéssel érintett vádlottak esetében, hanem a felfüggesztés mellett is kedvezőbb hatású a feltételes szabadságra vonatkozó rendelkezés.

A védők a nyilvános ülésen tartották a felmentésért bejelentett fellebbezést, azt minden lényeges elemét tekintve a korábbi álláspontjukkal azonosan indokolták,

továbbá másodlagos, illetve harmadlagos kérelmet, továbbá előzetes mentesítés iránti kérelmet is előterjesztettek.

A védők kifejtették, hogy miért nem tartják helyes jogi következtetésnek a korrupciós kapcsolatra tett ítéleti megállapítást és a minősítés változtatásra irányuló fellebbviteli főügyészségi indítványt. Eljárásjogi oldalról valamennyien támadták a lehallgatási anyag bizonyítékként történt felhasználását arra figyelemmel, hogy az a haladéktalan feljelentés törvényi követelményének nem felel meg.

I.r. vádlott védője elsődlegesen a Be. 331. § (1) bekezdés (3) bekezdés első fordulatra figyelemmel bűncselekmény hiányában felmentést, bűnösség megállapítása esetén másodlagosan enyhítést, harmadlagosan a felfüggesztett büntetés helybenhagyását kérte.

A perbeszédében azzal érvelt, hogy határozottan kell a korrupcióval szemben fellépni, de nem a kisemberekkel kell a példát statuálni. Álláspontja szerint a Be. 351. § (2) d.) okból megalapozatlan a tényállás, mert történt ugyan ajándékozás, információkiadás, de ebből az elsőfokú bíróság helytelen ténybeli és jogi következtetést vont le, vagyis azt, hogy az ajándék adása váltotta ki a szabályszegést, illetve a tényállásban szereplő magatartása védencének objektíven társadalomra veszélyes. A vádhatóság utalt arra, hogy az ajándék a szolgáltatás ellentételezése, mert nem volt más, csak hivatali viszony a vádlottak között. A munkakapcsolat folytán éveken át alakult ki közöttük olyan viszony, hogy akár önzetlenül is, védenca ilyen kisebb ajándékot adhasson. Lehet ennek veszélye, de nem emelkedett magasabb szintre a hétköznapi szokásos ajándékok szintjénél.

Eljárási hibának tartotta, hogy az elsőfokú bíróság nem rekesztette ki a titkos információ gyűjtés és titkos adatszerzés eredményét, vagyis a lehallgatás anyagát a bizonyítékok közül. A bírói igazolás szerint 2008. július 15-től 2009. áprilisig tartott a lehallgatás, a feljelentést 2009. február 29-én rendelték el. Tehát ha 2008-ban végig bűncselekményt derítettek fel, el kellett volna rendelni a nyomozást. Nem a nyomozóhatóság belátása, hogy mikor elegendő a bizonyítás anyaga. Nyolc naptól kettő hónap, amit a bírói gyakorlat a haladéktalanság követelményeként elfogad. Az ügyben itt fél évről van szó. A titkos információ, illetve a titkos adatszerzés eredményét, mint törvényellenes bizonyítékot, indítványozta kirekeszteni a bizonyítékok köréből, mert a „haladéktalan” feljelentés álláspontja szerint nincs időben teljesítve.

Az enyhítés érdekében, illetve azért, hogy a védenca büntetése ne legyen súlyosabb, indítványozta figyelembe venni enyhítő tényezőként, miszerint az édesanyját ápolni kell, hosszú ideig állt kényszerintézkedés hatálya alatt, a büntetőeljárás nem tett jót a

munkájának, egészsége megroppant. A nyilvános ülésen orvosi dokumentumot csatolt védence egészségi állapotáról.

II.r. vádlott védője elsődlegesen felmentést, másodlagosan enyhítést, harmadlagosan az ítélet helybenhagyását kérte.

Perbeszédében előadta, hogy **III.r. vádlott** lányával baráti kapcsolatban állt a védence, amely szorosabb a hivatali kapcsolatnál. A hivatali visszaélést egyenes szándékkal lehet csak elkövetni, de az okmányirodai ügyintéző vádlottak a kialakult gyakorlat szerint végeztek pénteken ügyintézészt, adtak ki adatokat, és ha a jogszabályokat nem megfelelően alkalmazták, nem szándékosan szegték azt meg. A magatartásuk nem bűncselekmény, így védence nem lehet a bűncselekménynek felbujtója. Konkrét bizonyíték nincs a vesztegetésre, hogy **I.r. vádlott** az ajándékokat kötelességszegés ellenében adta és a védence ehhez segítséget nyújtott, továbbá az általa tett szívességek nem veszélyesek a társadalomra.

III.r. vádlott védője elsődlegesen felmentést, másodlagosan enyhítést, harmadlagosan helybenhagyást indítványozott.

A perbeszédében kifejtette, hogy az apróbb szívességek elfogadása még nem valósít meg büntetendő cselekményt. Kisvárosi pletykákból indult el a nyomozás, két évig lehallgatták védencét és nem találtak a terhére semmit. Az előnynek meghatározott súlyúnak kell lenni, hogy ezáltal befolyásolni tudja az ügyintézőt. A vádlottak munkájuk során gyorsítani akarták az ügyintézészt, nem volt szükségük az egyéb juttatásokra, enélkül is végezték a dolgukat. Kifogásolta, hogy a megkeresésre előterjesztett indítványát, amely a belső levelezési rendszer beszerzésére vonatkozott, a törvényszék elutasította, holott ez igazolná, mindennel nem voltak az ügyintézők tisztában. **W.Zs.** az ügyet megrovással megúsza, holott mindenről tudott.

Védence javára kérte figyelembe venni, hogy nem kért előnyt, büntetlen és az időmúlást.

IV.r. vádlott védője indítványozta elsődlegesen a védence felmentését, bűnösség megállapítása esetén a végrehajtandó szabadságvesztés kiszabására irányuló ügyészi indítvány elutasítását, harmadlagosan felfüggesztés esetén, az előzetes mentesítésben részesítését.

Az ítélet megalapozottságát támadta, álláspontja szerint a bizonyítékok a tényállással ellentétesek. Nem vesztegette meg senki a védencét és nem hamisított okiratot. Hivatali kötelességszegései vonatkozásában azzal érvelt, hogy az adatszolgáltatás

tekintetében védenca a kialakult gyakorlatot vette át, eszerint kiadhatta a személyes adatokon kívül a kért adatot mindenkinek díj nélkül, a főnöke is kért le ilyen adatot.

A forgalomba helyezés kapcsán az összes terhére rótt esetben E rendszámtáblások voltak a gépkocsik, ellentétes adat erre nézve nincs az ügyben, mert nem tartják nyilván. Az E rendszámtáblánál eltekintettek a műszaki adatlaptól.

A pénteki ügyintézését illetően arra hivatkozott, hogy az irodavezető tudtával végezték, ma már hosszabb a munkaidő.

Az, hogy a védenca terhére rótt esetekben a kötelező felelősségbiztosítás meglétét igazoló okmányszám nem került rögzítésre, nem jelenti azt, hogy be sem mutatták.

A 1. rendszámú katonai terepjáró vonatkozásában - kétüléses vagy négy ülésesként értékelt - a vádlott védelmében azzal érvelt, hogy Németországból hozták be a járművet, azóta több eredet és műszaki vizsgán ment át, 2-3-4 üléses változata van, ebben négy ülés volt és mivel illet védenca nem talált a rendszerben, megkeresést kért a központból, hogy négy üléses-e a gépjármű.

Az 2. rendszámú Volkswagen gépkocsi évjáratát a védenca nem, csak az első nyilvántartásba vétel hónapját írta el véletlenül, a januárt decemberre, így 2006. év tizenkettedik hónapban került be a rendszerbe, de ez gyakorlatilag mindegy.

A 3. rendszámú Mazda gépkocsit 2004. év helyett 2006-ra azért írta így, mert a gépkocsi a műszaki és eredet vizsgán átment, az alvázszám alapján az eltérés kibukik.

A védenca terhére rótt vesztegetés büntette vonatkozásában védenca szándékos kötelezettség szegését vitatta és előadta, hogy a munkát az okmányirodában a vezető tudtával mindenki így végezte, de ezeket nem jogtalan előny ellenében tette, a gyakorlatban bárkivel szemben így jártak el. A kisebb figyelmességek, amit a tényállás rögzít, a társadalmi szabályoknak megfelelnek, befolyásolásra nem alkalmasak. A munkába szállítása baráti szívesség volt, ugyanígy az autóalkatrész keresése, **IV.r. vádlott** családtagjai az autójavítás túlnyomó részét kifizették.

A lehallgatás törvénytelen, mert a haladéktalan feljelentés nem történt meg, ezért ki kell a bizonyítékok köréből rekeszteni, egyébként a pénz átadásra nem lehet bizonyítottan következtetni még a lehallgatás elfogadása mellett sem. Szándékos kötelezettség szegésről nincs szó, aki dolgozik hibázik, de ez védenca esetében nem éri el azt a társadalomra veszélyességet, hogy súlyos büntetést kelljen érte kapni.

Maga az eljárás elérte a célját, védenca tanult belőle és a generális prevenció is megvalósult. A vádlottak az okmányirodában dolgoznak, tehát bíznak bennük.

V.r. vádlott védője elsődlegesen felmentést, másodlagosan bűnösség megállapítása tekintetében az elsőfokú ítélet helyben hagyását és próbára bocsátás helyett enyhébb intézkedés, megrovás alkalmazását indítványozta.

A perbeszédében hivatkozott arra, hogy védenca korábban a rendőrségen dolgozott, itt került kapcsolatba **I.r. vádlottal**. Álláspontja szerint cselekménye nem éri el a bűncselekmény szintjét, a korrupció nem itt kezdődik. Az természetes emberi

magatartás, hogy karácsonyra, nőnapra, **I.r. vádlott** ajándékokat adott a dolgozóknak, ezek jellegüknél fogva nem alkalmasak a befolyásolásra. A kötelességszegések tekintetében arra tért ki, hogy az adatszolgáltatásra vonatkozóan nem volt konkrét gyakorlata sem a felvilágosításnak, sem a díjfizetésnek, erre csekk sem volt. A műszaki adatlapoknak 90 nap az érvényessége, de ha ezen határidőn belül indult az eljárás, és amennyiben hiánypótlás merült fel, eközben letelik a kilencven nap, nincs lejárt dátumú adatlap. A biztosítási kötvényszámokat, ha telefonon bediktálták, utána ezt bemutatták védencének, előfordult, hogy az adatot elütötte, de később javításra került. Pénteken mások is vihettek ügyintézési anyagot, ezzel sem biztosított előnyt. A titkos adatszerzés és titkos információgyűjtés eredménye álláspontja szerint nem vehető figyelembe, mert a haladéktalanság követelményének a feljelentés nem felel meg.

VI.r. vádlott védője a fellebbezést felmentésért fenntartotta, másodlagosan helyben hagyást kért.

A fellebbviteli főügyészség képviselőjének nyilatkozata után, a viszontválaszában felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása esetén, védence vonatkozásában az előzetes mentesítés megadását kérte.

Perbeszédében kitért arra, hogy védence a kilencvenes évektől dolgozott a rendőrségen, majd az okmányirodán, jelenleg a kormányhivatalnál. Nem akart bűncselekményt elkövetni, a nagyvonalú intézkedések oka nem a bűnös kapcsolat, hanem az ügyintézés gyorsítása volt annak érdekében, hogy **I.r. vádlott** és az összes többi vállalkozás, amikor kérelemmel fordultak hozzájuk, ne úgy jelenjenek meg, hogy hiányos a dokumentációjuk, ezért előre egyeztettek és az elintézendő anyagot másokéval együtt befogadták pénteki napon is. A munkateherből adódóan - ennek döntő része **I.r. vádlott** vállalkozásának ügyintézése volt - hibázhattak, de nem korruptan jártak el. Minderre figyelemmel elsődlegesen védence felmentését kérte.

Kihangsúlyozta, hogy a tényállás alapján csak a hivatali visszaélés, és nem a vesztegetés bűncselekménye vonatkozásában lehet mérlegelni a védence bűnösségét. Az ügyészség is kötve van a mérlegelt tényálláshoz, az eredeti vád nem tartalmazza a vesztegetést és a bizonyítás sem erre a bűncselekményre folyt, a tényállásból pedig nem következik, a juttatás nem volt alkalmas a befolyásolásra.

Az okmányiroda vezetője tudott a pénteki ügyintézésekről, azt engedélyezte, tudott az adatszolgáltatásról és hogy ezért nem szedtek díjat, ő is részesült az ajándékokban. A vádlottak a vezető elvárásának megfelelően végezték a munkájukat.

Indítványozta mellőzni a tényállásból, hogy 4. forgalmi rendszámú gépkocsi felelősségbiztosításának kötvényszáma nincs feltüntetve, mert ez fordalomból kivont jármű, az ítélet 56-57. oldalán felhívott jogszabályi hivatkozás szerint akkor kötelező a felelősségbiztosítás igazolása, ha a járművet forgalomba helyezik, de itt csak tulajdonosváltás volt. 5. járműnél ugyanez a helyzet. A 6.forgalmi rendszámú

gépkocsinál 2009. április 27-i adatlapon látszik, hogy az ügyintézés ekkor kezdődött és ez a nap a biztosításkötés napja. 7. forgalmi rendszámú járműnél védenca 2009. május 23-án befejezte az ügyintézését, ekkor már volt biztosítása a kocsinak. Mindezek vonatkozásában nem lehet bűncselekményt megállapítani a kötelező biztosítás hiánya miatt.

A bűnösség megállapítása esetén, a súlyosabb joghátrány alkalmazását nem tartotta indokoltnak, kérte figyelembe venni, hogy védenca több mint húsz éve folyamatosan dolgozik, jelenleg is ügyintézőként.

VII.r. vádlott védője elsődlegesen felmentést, másodlagosan bűnösség megállapítás esetén, az elsőfokú ítélet helybenhagyását és a súlyosításra irányuló ügyészi indítvány elutasítását kérte.

Perbeszédében kiemelte, hogy a megállapított tényállást nem, hanem a jogi következtetést vitatja. Kifogásolta, hogy az elsőfokú bíróság nem vizsgálta, hogy más vállalkozók ugyanabban az elbánásban részesültek-e a munkavégzés során, mint **I.r. vádlott**. Csatlakozott a védőtársaihoz, hogy a bűnösségre levont következtetés téves, mert a jogellenes cél és az egyenes szándékkal történt elkövetés hiányzik. Az adatszolgáltatás, átírási illeték, átjavított dátum, pénteki ügyintézés kapcsán sem védenca, sem a munkatársai a szabályokat tudatosan nem szegték meg. Védenca a négy terhére rótt adatszolgáltatásból két esetben arról adott tájékoztatást, hogy az adott járműnek van-e törzskönyve, továbbá van-e rajta terhelés, ami a jogviták megelőzését szolgálta, mindez nem szabályszegés. Az átírás kapcsán a vezető és mások egybehangzóan vallották, a feladatuk odáig terjedt, hogy a gyűjtőben helyezték el a leletezendő anyagot, az eljárást nem ők folytatták le, nem volt leírt ügyrendje, nem ellenőrizték. A pénteki ügyintézés kapcsán senki nem részesült előnyben, a gyors ügyintézés érdekében folytatták ezt a gyakorlatot. Az átjavított dátum vonatkozásában sincs egyenes szándékú szabályszegés, csupán mulasztás volt.

A minősítés változtatásra és a súlyosításra irányuló ügyészi indítványt téves álláspontnak tartotta, mert a vesztegetés esetén vizsgálni kell az ajándék mibenlétét és annak befolyásolásra való alkalmasságát. A közéletben elterjedt a kis értékű ajándékok adása, aminek nincs társadalomra veszélyessége.

VIII.r. vádlott védője a beadványában írtakat fenntartotta, bűncselekmény hiányában kérte védenca felmentését.

Kifejtette, hogy általánosságban nem lehet a vesztegetésre hivatkozni, konkrétan, személyenként kell meghatározni az elkövetési magatartást. Védenca egyformán viselkedett mindenkivel, nem kivételezett **I.r. vádlottal** sem. Cselekményével

szándék, célzat, elkövetési magatartás hiányában, bűncselekményt nem valósított meg.

IX.r. vádlott védője elsődlegesen a védenccé felmentését kérte, másodlagosan a súlyosításra irányuló ügyészi indítvány elutasítását, amennyiben felfüggesztett büntetés kerülne vele szemben kiszabásra, az előzetes mentesítés megadását.

Perbeszédében csatlakozott az előtte szólókhoz. Kitért arra is, hogy az elsőfokú bíróság ítéletében megindokolta miért a régi, elkövetéskor hatályos Btk. alapján hozott ítéletet, az időbeli hatály kérdésében a döntésével egyetértett.

Az ítélet 13-15. oldalán felsorolt jogtalan előnyök álláspontja szerint általánosságok, ezeket ki is fizették a dolgozók. Védenccé valóban hozatott cigarettát, de ezt is kifizette. Elfogadott kis értékű ajándékot, ennek elutasítása valójában udvariatlanság lett volna. A pénteken végzett munka nem jelentett kivételezést **I.r. vádlott** javára, másnak is megtették. A felelősségbiztosítással kapcsolatos kötelességzegése nem jelentős, úgysem lehet a járművet forgalomba hozni nélküle, előlegezte a bizalmat, nem fajsúlyos a mulasztása. A végrehajtó személyéről adott tájékoztatás sem jogellenes adatszolgáltatás. Azok az esetek, amelyek előnyként szerepelnek, ténylegesen nem alkalmasak bárki hivatali működésében a befolyásolásra és mindaz a hiba, amit a védenccé terhére róttak, nem jelent kötelességzegést. A vesztegetés, illetve és hivatali visszaélés törvényi tényállási elemeinek hiányában bűncselekményt nem valósított meg.

A **X.r.** és **XI.r.** vádlottak védője a fellebbezés írásbeli indokolását felmentés érdekében fenntartotta, indítványozta az ítélet megváltoztatását, és hogy az állam viselje a bűnügyi költséget.

Perbeszédében is a tényállás megalapozottságát vitatta, álláspontja szerint iratellenes és az elsőfokú bíróság ténybeli következtetése helytelen.

Összességében nem merült fel adat a védenccéi bűnösségre, illetve arra sem, miszerint anyagi ellenszolgáltatás fejében járt el az ügyintéző.

A fellebbviteli főügyészség képviselője viszontválaszában úgy nyilatkozott, hogy az okmányirodában kétségtelenül végezhetnek a pénteki munkanapon is munkát, a számos ügyfél mellett, maradt feldolgozandó ügyintézés. Az ügyintézés, ha van belső szabály, e szerint kell folytatni. Annak, aki rendszeresen a felfogadási időből kiesik, számára előnyt jelent. **I.r. vádlott** javára az okmányiroda munkatársai a sorozatos figyelmesség miatt kedveztek, az előny és aközött, hogy működésük során **I.r.** és **II.r. vádlott** kivételes bánásmódban részesültek, a kapcsolat megállapítható. A hivatali dolgozók nem kértek előnyt, hanem elfogadták. Az etikai állásfoglalásban, amit **IV.r.**

vádlott a fellebbezéshez csatolt, benne van, milyen körülménynek között fogadhatnak el ajándékot.

A vádlottak felszólalásaikban csatlakoztak védőikhez.

I.r. vádlott a sajnálkozását fejezte ki a történetekért, elmondta, hogy több vádlottal magán kapcsolatban is állt, egyedüli családfenntartóként két gyermekről gondoskodik, a családtagjait támogatja.

III.r. vádlott fenntartotta a vallomásában elmondottakat, nyilatkozata szerint nem gondolta, hogy hivatali vesztegetést követ el, tanult az esetből.

II.r. vádlott, IV.r. vádlott és V.r. vádlott felszólalásukban kifejezték, hogy nem érzik magukat bűnösnek.

VI.r. vádlott elmondta, hogy mindent másképp csinálnak, nincs ügyfélfogadáson kívüli ügyintézés, 8-tól 8-ig dolgoznak. A szüleiről gondoskodik. Felfüggesztett büntetés kiszabása esetére kérte az előzetes mentesítését.

VII.r. vádlott elmondta, hogy az ügyből sokat tanultak, igyekeznek elkerülni ezeket a problémákat. Kérte az előzetes mentesítését, ha felfüggesztett büntetés kerülne vele szemben kiszabásra.

VIII.r. vádlott hangsúlyozta, hogy ugyanazt a munkát végezte mindenki a vezetőkkel együtt, de másokkal szemben megszüntették az eljárást, senki ellen terhelő adatot nem szolgáltatottak a tanúk. Nem ajándékért, hanem kötelességtudásból végezték a munkájukat.

X.r. vádlott csatlakozott védőjéhez.

Az ítéletábra a bejelentett - részben kétirányú fellebbezések alapján - a Veszprémi Törvényszék ítéletét a Be. 348. § (1) bekezdés alapján teljeskörűen, a megelőző bírósági eljárással együtt, a Be. 362. §-a szerinti nyilvános ülésen bírálta felül. A felülbírálat terjedelme - fellebbezésre tekintet nélkül - hivatalból kiterjedt az eljárási szabályok megtartásának, a büntetőjogi főkérdéseknek, a kapcsolódó járulékos döntéseknek, vagyis mindazoknak az anyagi és eljárásjogi szabályoknak a vizsgálatára, amelyek ha sérülnek, hatályon kívül helyezést vonnának maguk után, illetve a másodfokú eljárásban orvosolandó jogsértést jelent.

A felülvizsgálat fellebbezés hiányában nem érintette az elsőfokú bíróságnak III.r. vádlottal szemben a Btk. 225. §-ába ütköző hivatali visszaélés büntette vonatkozásában hozott, eljárást megszüntető rendelkezését.

Ennek eredményeként az ügyészi és a védelmi oldalról bejelentett fellebbezéseket nem találta alaposnak. A minősítés változtatásra, súlyosításra és az új büntető jogszabály alapján történő elbírálásra irányuló fellebbviteli főügyészségi indítvány sem alapos.

Az ítéletábra elsődlegesen megállapította, hogy az ügyben érdemi felülbírálatot akadályozó eljárási vagy megalapozottsági hibát az elsőfokú bíróság nem vétett.

Az ítéletábra az elsőfokú bíróság eljárásával együtt vizsgálta a megelőző nyomozati, felderítő munkát is abból a szempontból, hogy azokkal a bizonyítékokkal kapcsolatban, amelyek a bírói értékelés tárgyai voltak, felmerült-e a bizonyítás tisztaságával, megbízhatóságával összefüggő hiba, hiányosság, illetve azok beszerzése, az eljárási cselekmények fogatosítása, megfelelt-e a törvényességi követelményeknek.

Mindenekelőtt a bírói engedéllyel történt titkos információszerzés szabályai szempontjából tette vizsgálat tárgyává az e kérdéssel összefüggő, a fellebbezési nyilatkozatokban kifejtett, és a védelem részéről már az elsőfokú eljárásban is felmerült kifogásokat. A védők álláspontja szerint ugyanis a titkos rendőrségi információgyűjtés és a titkos adatszerzés során lehallgatott beszélgetések anyaga nem használható törvényes bizonyítékként a bizonyítási eljárásban. A nyomozó hatóság mikor a bűncselekményt észlelte, a feljelentési kötelezettségének haladéktalanul nem tett eleget, illetve az információgyűjtés érdekében a lehallgatás idejét meglehetősen kitágította.

A titkos információgyűjtésből és a nyíltá tett nyomozás alatt a titkos adatszerzésből származó bizonyítékok tekintetében az ítéletábra törvénysértést nem állapított meg, a beszerzett, bizonyítékként értékelt információk a büntetőeljárási törvénnyel szabályozott törvényességi követelményeknek mindenben megfelelnek, vagyis felhasználhatók törvényes bizonyítékként, a bizonyítékok köréből kirekeszteni nem kellett.

A rendőrségi törvény 63. § (1) bekezdése tartalmazza, hogy a rendőrség bűncselekmény elkövetésének megelőzése, felderítése, megszakítása, az elkövető kilétének megállapítása, bizonyítékok megszerzése, továbbá a törvényben meghatározott személyek védelme stb. érdekében, a törvény keretei között, titokban információgyűjtést végezhet.

A titkos információgyűjtés eredményének bizonyítékként történő felhasználását a büntetőeljárás törvény a titkos adatszerzés eredményének felhasználásához hasonló feltételekkel szabályozza, az abban mutat eltérést a titkos adatszerzéshez képest, hogy a titkos információgyűjtés elrendelésekor a titkos adatszerzés engedélyezésére előírt feltételek megléte szükséges, másrészt pedig a titkos információgyűjtést végző szerv feljelentési kötelezettségét szabályozza.

A nyomozó hatóság ugyanis a bíróság engedélyezett módon, egyébként jogszerűen megszerzett adatokkal nem élhet vissza, ezért írja elő a jogalkotó a feljelentés haladéktalan megtételét. Pusztán emiatt azonban nem lehet alaptalanul, értékelés nélkül feljelentést tenni. A felderítési szakaszban zajló titkos információgyűjtés során a bűncselekmény konkrét tényállása, az eljárás tárgyát képező cselekmény pontos minősítése, az ügyben később elkövetőként felelősségre vonható személyi kör ekkor pontosan még nem ismert, a nyomozó hatóságnak ezért előbb értékelni, elemezni kell a birtokába jutó adatokat, és ami nem az érintett személyekre vonatkozik, haladéktalanul meg kell semmisíteni.

Mindebből következően ügynként kell vizsgálni a haladéktalanságra vonatkozó jogszabályi feltétel meglétét, amely nyelvtanilag, jogtechnikailag nem azonnaliságot vagy nyolc napra leszűkítést jelent, a haladéktalanság követelményének való megfelelést az ügy bonyolultsága, terjedelme, a feldolgozott anyag mennyiségének függvényében kell mérlegelni.

A nyomozati cselekmények jogszerűségét illetően, a rendelkezésre álló peranyagból megállapítható, hogy az operatív felderítés során, a titkos információgyűjtés eredményeként bírói engedéllyel rögzített telefonbeszélgetések hanganyagának nyílt büntetőeljárásban, bizonyítékként történő felhasználását a Veszprém Megyei Főügyészség indítványára - a titkosítás feloldását követően - a Veszprémi Városi Bíróság 2009. november 6. napján 14.Bny.477/2009/2. számú végzésével **I.r. vádlott** és a vele együttműködő okmányirodai ügyintézők vonatkozásában, a hivatali vesztegetés, befolyással üzérkedés, a hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás, hivatali visszaélés elkövetésének bizonyítására engedélyezte.

Ez a végzés tartalmazza a lehallgatást engedélyező bírósági végzések számát és a lehallgatással érintett időszakokat, ami összességében 2008. július 15. napjától 2009. április 10. napjáig volt engedélyezett. / nyomozati iratok I/31. - 34. oldalak /

A Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Igazgatóság Felderítő Osztálya 2009. február 24. napján tett feljelentést **I.r. vádlottal** szemben vesztegetés büntette és más bűncselekmények elkövetésének alapos gyanúja miatt. / nyomozati iratok 13. oldal /

Az ügyben a nyomozást 2009. április 3. napján rendelte el a Veszprém Megyei Rendőr-főkapitányság Gazdaságvédelmi Osztálya 39/2009. számon, hivatalos személy, hivatali kötelességének megszegésére irányuló vesztegetés büntette és más

bűncselekmények elkövetésének gyanúja miatt, a nyomozást kiterjedt **I.r. vádlotton** kívül az alkalmazottai, a Veszprém Megyei Jogú Város Polgármesteri Hivatal Okmányiroda vezetője és az ottani gépjármű ügyintézők tevékenységére.

Az Országos Rendőr-főkapitányság Bűnügyi Főigazgatója 2010. április 26-án - a védők kizárás iránti bejelentésére - a nyomozás lefolytatására a Győr-Moson-Sopron Megyei Rendőr-főkapitányságot jelölte ki.

Az adott személyek ellen folyamatban lévő, immár nyílt büntetőeljárás keretében az Veszprém Megyei Főügyészség indítványára, a Veszprémi Városi Bíróság újabb két lépcsőben, 2009. december 8. napjától 2010. június 6. napjáig **I.r. vádlott** mobiltelefonjának lehallgatását engedélyezte - ami a vádlott előzetes letartóztatására tekintettel - ténylegesen 2010. április 14. napjáig tartott / Nyomozati iratok 453.-466 / **III.r. vádlott** által használt mobiltelefonon forgalmazott beszélgetések és üzenetek rögzítésének bírói engedélyezése 2010. január 6. napjától 2010. április 6. napjáig / Nyom. iratok 486-495. oldal / tartott.

A titkos információgyűjtés és a titkos adatszerzés eredménye a jelen ügyben tehát annak a bűncselekménynek a bizonyítására, amely miatt a titkos információgyűjtést a bíróság engedélyezte, időbelileg korlátozottan, az engedélyezett személyi körhöz kapcsolódóan történt. A bűnüldözési célból elrendelt információgyűjtés során elkészült lehallgatási anyag dokumentációja közel ötszáz oldal, tizenegy vádlottat érint, így a feldolgozandó információk mennyiségét tekintve, a feljelentés haladéktalansága előírt kötelezettség vonatkozásában sem állapítható meg törvénysértés a Be. 206/A.§ (1) bekezdés b./ pontja értelmében.

Az ítéletábra a további eljárásjogi kérdéseket illetően megállapította, hogy a törvényszék az ügyben minden lehetséges irányba kiterjedően, a bizonyításra előírt szabályok szerint folytatta le az eljárást, garanciális jogokat nem sértett. A tárgyalás folytonosságára vonatkozó eljárási szabályokat betartotta, a rendelkezésre álló bizonyítási eszközöket hiánytalanul a tárgyalás részévé tette, az ezekből származó bizonyítékokat egyenként és összefüggésükben értékelte, elemző, értékelő tevékenységéről számot adva, az indokolási kötelezettségét teljesítette.

Az ügyben azoknak a vádlottaknak, akik nem kívántak a tárgyaláson vallomást tenni, a korábbi nyomozás során tett vallomásait felolvasással ismertette, a későbbiek folyamán írásban előterjesztett vádlotti vallomásokat, becsatolt iratokat a tárgyalási anyagába beemelte. Nem formális volt csak az iratbeemelések a bizonyításba, mert valamennyi lényeges iratanyagot ismertette, amelyre a vádlottak - különösen **I.r. vádlott** - részletes védekezést terjesztettek elő.

A vádlottak és a tanúk korábbi nyilatkozatai közötti ellentétet elétárással, szembesítéssel megkísérelte tisztázni.

A Veszprémi Törvényszék számtalan tanút hallgatott ki, egyik csoportjuk olyan ügyekre tett vallomást, hogy miben, miért kérték a **I.r.** és **II.r. vádlottak** segítségét.

Ilyen tanú volt **1. tanú**, akinek kérésére a hivatalnál adatokat kért ki a vádlott, **2. tanú** lényegében az E rendszámablás ügyintézési gyakorlatot tárta fel, **3. tanú** a biztosítási kötvénnyel kapcsolatosan tett vallomást, **4. tanú** elmondta, a vádlott segített az okmányirodában neki intézkedni, **5. tanú**, **6. tanú**, **7. tanú**, **8. tanú**, **9. tanú**, **10. tanú**, **11. tanú** a telefon lehallgatással rögzített beszélgetést tartalmilag elismerték, **12. tanú** gépkocsira kérdezett rá két esetben, a vádlottal lehallgatott beszélgetése szerint és nem adott meghatalmazást, ügyintézés nem kapcsolódott hozzá. **13. tanú II.r. vádlotton** keresztül kérdezett rá az elhunyt édesapja autójára, kinek a nevében van, a lehallgatott beszélgetés tartalmi valóságát leigazolta, meghatalmazás nem volt az ügyintézésre. **14. tanú** polgárőrként egy gyanúsnak tűnő gépkocsi vezetőjét akarta lenyomozni és a rendszám alapján **II.r. vádlottól** kért segítséget az adatokhoz.

15. tanú autókereskedő a tulajdonosra és arra kérdezett rá, kié a lefoglalt autó. **16. tanúnak** a terepjáró forgalomba helyezésével kapcsolatos okmányokat intézte el a vádlott, akinek a tárgyalási nyilatkozata szerint, ő mondta be, hogy négyszemélyes a jármű, a tanú szerint elől két ülés, hátul két lecsavart ülés volt, a következő műszakin megfelelt. A másik autónál forgalmi engedély cserére vonatkozó beszélgetést leigazolta, illetve az elvesztett okmányról. **17. tanú** nyilatkozott a késedelmes átírásra, terhelés, elidegenítési tilalomra nézve adatokat kért, tudta, hogy ilyenre nincs lehetősége meghatalmazás és díjfizetés nélkül más irodánál. **18. tanú II.r. vádlottal** a késedelmes átírást intéztette. **19. tanú I.r. vádlottal** intéztetett átírásokat, hiányosan és nem eredetben beterjesztett okiratok alapján. **20. tanú** elmondta, a tulajdonosnak kell az adatot kérni, ha késedelmes az átírás, bírságot kaptak, ezért kérte a vádlotton keresztül az adatokat, beszélgetést leigazolta.

21. tanú II.r. vádlottnak az okmányirodában adata át az anyagát ügyintézésre, azt hitte, ott dolgozik. **22. tanú II.r. vádlotton** keresztül szerzett adatot az okmányirodától. **23. tanú II.r. vádlotton** keresztül kért információkat, a beszélgetést leigazolta. **24. tanú**, **25. tanú** a rögzített beszélgetést leigazolták, adatszolgáltatást kértek **II.r. vádlotton** keresztül, nem fizettek ezért. **26. tanú**, **27. tanú**, **28. tanú**, **29. tanú**, **30. tanú**, **31. tanú** szerint a vádlott közreműködésével könnyebb volt az ügyintézés.

A tanúk egy másik csoportja az okmányirodában vagy **I.r. vádlottal** dolgozott együtt és a gépjármű ügyintézéshez kapcsolódóan, az ott folyó ügyintézési szokásokra, az általuk tapasztaltakra tudott vallomást tenni.

Így NN1. tanú, akitől ügyintézésre iratot nem vettek át, dobozba kellett tenni vagy sorszámot húzott, pénteken nem volt ügyintézés, tapasztalta, hogy **I.r. vádlott** különleges bánásmódban részesült, erről hallomásból is tudomást szerzett. **32. tanú** szerint amit nem tudnak mások elintézni, a vádlott elintézett, konkrétan egy lejárt műszaki adatlapot, bejáratos volt az ügyintézők közé, **33. tanú** szerint volt olyan ügy,

amit nekik visszaadtak, de a vádlott elintézte, pénteken nem tudtak ügyet indítani. **34. tanú** szerint köztudott volt a környezetében, hogy az okmányirodában a vádlott mindent el tudott intézni.

W.Zs., 35. tanú kollégák szerint péntek délután az ügyfélszolgálati időből visszamaradt anyagot dolgozták fel, édességet, üdítőt, nőnapra virágot kaptak a vádlottól, **36. tanú, 37. tanú** ismertették mi volt a menete az ügyfélfogadásnak. **38. tanú** szerint egyeztetett esetben volt a pénteki ügyfélfogadás, **39. tanú, 40. tanú** szerint a visszamaradt ügyeket intézték pénteken, **41. tanú** ismertette a pénteki ügyintézés rendjét, adatszolgáltatást a gépjármű nyilvántartási rendszerből, ha a tulajdonos érdeklődött.

További kihallgatott tanúk voltak még **42. tanú, 43. tanú, 44. tanú, 45. tanú, 46. tanú, 47. tanú, 48. tanú**. Védői indítványára **49. tanút** idézte, aki elmondta, ha szükséges volt, vagy a munka átcsúszott, pénteki napon dolgozták fel, az irodavezető engedélyezte.

Az elsőfokú bíróság - ügyészi indítványra - felolvasással ismertette **50. tanú, 51. tanú, 52. tanú, 53. tanú, 54. tanú, 55. tanú, 56. tanú, 57. tanú, 58. tanú, 59. tanú, 60. tanú, 61. tanú, 62. tanú, 63. tanú, 64. tanú, 65. tanú, 66. tanú, 67. tanú, 68. tanú, 69. tanú, 70. tanú, 71. tanú, 72. tanú, 73. tanú, 74. tanú, 75. tanú, 76. tanú, 77. tanú, 78. tanú, 79. tanú, 80. tanú, 81. tanú, 82. tanú, 83. tanú, 84. tanú, 85. tanú, 86. tanú, 87. tanú, 88. tanú, 89. tanú, 90. tanú, 91. tanú, 92. tanú, 93. tanú, 94. tanú, 95. tanú** tanúk vallomását.

Felolvasta és a vádlottak, illetve a tanúk elé tárta a lehallgatott beszélgetések írott hanganyagát, iratokat szerzett be (KEKKH által az első forgalomba helyezésre vonatkozó okmányirodai alapidat 64. oldal), a gépkocsik nyilvántartási, tulajdonosi adatait tartalmazó iratanyagot, telefonbeszélgetéseik kivonatát, a céges megkeresésekre adott válaszokat.

A törvényszék a büntetőeljárás szerűen beszerzett összes bizonyíték mérlegelésével állapította meg a tényállást, amely egyoldalú, adatokkal alá nem támasztott megállapításokat nem tartalmaz.

Megindokolta, hogy a vádlottaknak azt a védekezését, miszerint az adott jogszabályi keretek között végezték a munkájukat, nem biztosítottak jogtalan előnyt **I.r.** és **II.r.** vádlottaknak, miért nem fogadta el és a megállapított tényállás részeket milyen adatok támasztják alá.

Az érdemi felülbírálat keretében az ítélet tábla vizsgálta, mennyiben támadható a bizonyíték értékelés eredményeként megállapított tényállás.

Meghatározó szerepe van az ügyben a lehallgatással rögzített bizonyítási anyagnak, amelynek törvényességét - valójában a tényállás megalapozottságát - védelmi oldalról nem véletlenül támadták, annak tartalmán alapul a tényállás meghatározó része és az egyéb bizonyítékokkal együtt értékelve, ezekből bizonyítékokból nyomon követhető, milyen ügyekben jártak el az okmányiroda dolgozói szabályellenesen kérésére. Információkat szolgáltatott a lehallgatott beszélgetések arra is, hogy milyen kapcsolatot építettek ki az ügyintézők **I.r.** és **II.r.** vádlottakkal, ők a hozzájuk fordulónak milyen ügyeit intéztették el. Külön-külön a lehallgatási anyagból nem lehetne eljutni azokhoz a ténymegállapításokhoz, hogy **I.r.** és **II.r.** vádlottak közreműködésével történtek a szabálytalan ügyintéзések, de jelen vannak a bizonyítási anyagban a beszerzett okiratok, tanúk vallomásai, a tanúvallomások tekintetében hiteltelenséget nem lehet megállapítani.

Azon védői érvelés mentén, hogy a konkurens vállalkozáshoz tartozó tanúk elfogultan nyilatkoztak **I.r.** vádlottal szemben, nem tette szükségessé a vallomások kizárását, mivel nem túlzóak az állításaik, a levédett tanú, a D. család tagjai részéről.

Mindezek a személyi bizonyítékok, a lehallgatás anyaga és az elvégzett ügyek háttéranyaga - amely szintén meghatározó bizonyíték az ügyben - bizonyítja, hogy miként végzett el egy-egy feladatot az adott ügyintéző. Az adatkérések, lejárt érvényességű műszaki adatlapok, hiányos okiratok, illetve a felelősségbiztosítási igazolás csatolása nélküli forgalomba helyezések, átírások, a leletezés nélküli és pénteki napokon befogadott - **IV.r.** és **VII.r.** vádlottak által a munkahelyen kívül is átvett - ügyintézés tekintetében, a személyi bizonyítékokat, a lehallgatási anyagot a naplózott adatkéréssel, ügyintézési háttéranyaggal, kötvénynyilvántartással összevetve az is megállapítható, hogy a rögzített telefonbeszélgetésben elhangzott kérést követte a szabálytalan ügyintézés és a nyilvántartási adatok kiszolgáltatása.

A vádlottak a rögzített telefonbeszélgetésben elhangzottakat tényszerűen nem vitatták, a magatartásukat értékelték úgy, hogy az ügyintézésük lehet, hogy téves volt, de nem jogellenes, semmiféle kapcsolatban, összefüggésben nem állt azzal, hogy **I.r.** és **II.r.** vádlottaknak kedvezményezni akartak volna.

Ezek a védekezések nem állnak összhangban a terhelő személyi, okirati bizonyítékokkal. Annak vitássá tétele, hogy nem volt az alkalmazott gépjármű ügyintézők hivatali ténykedése a vád tárgyává tett esetekben szabályellenes, nem elfogadható védekezés.

Ha belekerül a nyilvántartásba olyan adat, amely nem ellenőrzött és valótlan, hiába csatolnak további okiratokat, mert azok adatai visszavezethetők arra, amit a jogszabályi rendelkezések megszegésével a gépjármű nyilvántartásba bejegyzésre került, ez vonatkozik **IV.r. vádlott** által becsatolt másolati okiratokra is, amit a fellebbezésben felhozott. A vitatott Puch szállító gépkocsi vonatkozásában **16. tanú** tanúvallomása, a lehallgatási anyag, magának **I.r. vádlottnak** az a tárgyaláson tett nyilatkozata, hogy maga mondta, hány személyesként legyen akkor a gépkocsi a

forgalmi engedélyben bejegyezve, igazolják az ellenőrizetlen bejegyzést 2009. január 15-én. Az elsőfokú ítélet 79. oldalán elvégzett bizonyítékértékelés eredménye szintén alátámasztja, hogy az 2. frsz-u gépkocsi első nyilvántartásba vételének dátuma nem véletlen elütés eredménye, hanem **I.r. vádlott** kérése alapján történt. A 3. frsz-u személygépkocsi forgalmi engedélyének cseréje kapcsán a lehallgatási és ügyintézési anyag támasztja alá, hogy valótlán az első magyarországi forgalomba helyezés időpontjának nyilvántartásba vétele.

A bizonyítékokból levont következtetések részletesen lebontott, okszerű indokolása szerepel az elsőfokú ítéletben. Az ítéletszerkesztés sajátossága folytán átfedések a bizonyítékértékelésében előfordulnak, de összességében helytálló, a bizonyítékok közti logikai összefüggést az elsőfokú bíróság bemutatta, nem téves, iratellenes a tényállás részévé tett jogi háttérből a tényről tényre levont következtetése.

VI.r. vádlott vonatkozásában a tényállásban (ítélet 43. oldal) rögzítette az 4. frsz-u tehergépkocsinak kötelező felelősségbiztosítás nélküli átírását. Az indokolásból a felsorolt ügyek közül ezen járműre vonatkozó elemzése hiányzik, viszont ha valamennyi érintett jármű esetében azonos megállapítások tehetők, nem teszi megalapozatlanná a tényállás részt, hogy a konkrét elkövetést és a rá vonatkozó bizonyítékot az indokolásban az elsőfokú bíróság nem jelölte meg, amelynek ügyintézési háttéranyaga (nyom irat 1864-1871. oldalak) az adott járműre vonatkozó, tényállási megállapítást alátámasztja.

Az ítélet tábla a bizonyítékértékelésben hibát, iratellenességet nem tárt fel. Ahhoz, hogy olyan következtetést vonjon le, miszerint az első fokon megállapított tényállásra nem alapítható felülbírálat, pontosan kell megjelölnie, hogy milyen bizonyíték aggályos vagy mennyiben felderítetlen, homályos, ellentmondásos a tényállás. A fellebbezésekben hivatkozott érvek mentén enélkül a mérlegelés eredményét, az abból levont következtetéseket nem bírálhatja felül, nincs helye hatályon kívül helyezésnek, illetve ugyanazokra az adatokra alapítva, eltérő tényállás megállapításának. Mivel a mérlegeléssel megállapított tények vonatkozásában aggály nem merült fel, valamennyi vádlott cselekménye a bizonyítékokkal többszörösen leigazolt, más magyarázatot az ítélet tábla sem adhat az értékelt bizonyítéknak, mint amit az elsőfokú bíróság megállapított, mert a bizonyítékok felülértékelése eljárásjogilag tilalmazott.

Az elsőfokú bíróság ítéletének tényállását, amely megalapozatlansági hibában nem szenved, az ítélet tábla a felülbírálat alapjaként elfogadta és a Be. 351. § (1) bekezdésben foglaltak szerint a határozatát erre alapította.

Az irányadó tényállás helyesbítésre - az ítélet 16. oldal második bekezdésében és a 17. oldal utolsó bekezdésében - szorul azzal , hogy **IV.r. vádlott** leányának neve helyesen:

A tényállás alapján az elsőfokú bíróság helytállóan állapította meg, hogy **I.r. vádlott** magatartása arra irányult, hogy a jogtalan előnyért **III.r. és IV.r. vádlott** a hivatali kötelezettségüket megszegjék. A jogtalan előny nyújtásával a célja nyilvánvalóan az volt, hogy ezáltal a gördülékeny, gyors ügymenetre számíthasson és olyan ügyeket is elintéztessen a vádlottakkal az okmányirodában, amelyeket a tényállásban feltárt hiányosságok miatt, általa tudottan nem tehettek volna meg az ügyintézők.

III.r. és IV.r. vádlottak, illetve családtagjaik a szabálytalan ügyintézésre tekintettel részesültek szívességi kölcsönben, az autójavítási költség kedvezményében, a pénzösszegben, illetve a konkrét ügyben átadott, vagy juttatott előnyben, a személyes szolgálatuk ellentételezéseként.

E körben **II.r. vádlott** a tényállásban írt együttműködő magatartásával segítséget nyújtott I.r. vádlottnak az érdekkörében felmerült ügyek szabálytalan elintéztetésével, a kisebb személyes szolgálatokkal. Ennek ténybeli alapjait a törvényszék az I. tényállási pontban, illetve **III.r. és IV.r. vádlott** cselekményeinek részletes leírását tartalmazó II./, II/2. tényállási részekben rögzítette, vagyis a két ügyintéző vádlott a korrupciós kapcsolatra tekintettel, mint hivatalos személy a jogtalan előnyért hivatali kötelességét a leírt módokon szegték meg, **I.r. és II.r. vádlott** kérésének megfélemlően.

III.r. és IV.r. vádlott a tényállásban rögzített magatartásukkal a Btk. 250. § (1) bekezdésébe ütköző, de a (3) bekezdés I. fordulata szerint minősülő hivatalos személy által kötelességszegéssel elkövetett vesztegetés büntettét valósították meg.

IV.r. vádlott közreműködésével a közhiteles nyilvántartásba valótlán adatok is bekerültek, ezáltal a Btk. 275. § (1) bekezdés a./ pontja szerint minősülő 1 rb. közokirat-hamisítás büntettét **IV.r. vádlott** tettesként, I.r. vádlott felbujtóként elkövette el az ítélet 35. oldalán rögzített tényállásrész alapján. (A gépjármű a forgalmi engedélyébe valótlánul került bejegyezésre a Steyr-Puch gépjármű műszaki adatlapján szereplő két ülés és két szállítható személy feltüntetésé ellenére, a négy szállítható személy) A nyomozati iratok 353. oldalán lefűzött beszélgetésből „... Zs.! Négy akko' négy legyen a, Mi ? A személy, személy, jó ? az a lényege, hogy négy ? Igen... „, következik, hogy I.r. vádlott rábírására történt a valótlán bejegyzés.

A tényállásból kitűnően a X.r. és XI.r. vádlottak sem voltak tévedésben, tisztában voltak azzal, hogy a váddal érintett két gépkocsi forgalmi engedélyében valótlán adattal kéri az első nyilvántartásba vétel időpontját, ami a közhiteles nyilvántartás előírt feltételének nem felel meg. X.r. vádlott éppen ezért fordult a Wolkswagen személygépkocsi esetében I.r. vádlotthoz segítségért, hogy a kapcsolatai révén elintézzé a műszaki adatlapon és a német nyelven kiállított forgalmi engedélyben szereplő első nyilvántartásba vétel helyett, a jármű egy évvel fiatalabb bejegyzését számára, aki **IV.r.** vádlottal egyeztetett, és X.r. vádlottól juttatást is kapott I.r. vádlotton keresztül, a szabálytalan ügyintézésért.

A Mazda gépkocsi okmánycseréjénél az első nyilvántartásba vétel időpontját és a gyártási évét változtatta meg a szabálytalanul **IV.r. vádlott**, a közvetve X.r. és XI.r. vádlottaktól I.r. vádlotton keresztül neki eljuttatott pénzösszeg ellenében. X.r. és XI.r. vádlottak a telefonlehallgatás anyagából kitűnően mindketten egyeztettek I.r. vádlottal az ügyintézés, a pénz átadása felől. A pénzbeli előnyt az ügyintézésért és nem a költségekre adták, tudtak arról, hogy I.r. vádlott azt a hivatali kötelességszegés ellenében tovább adja az ügyintézőnek annak érdekében, hogy a közokiratok meghamisításra kerüljenek.

A fenti tényalapból következően, X.r. és XI.r. vádlottak I.r. vádlott által megvalósított, a Btk. 253. § (1) bekezdésében meghatározott és a (2) bekezdése szerint minősülő aktív vesztegetés büntettének a bűnseégei. A Btk. 275. § (1) bekezdés a./ pontja szerint minősülő 2 rb. közokirat-hamisítás büntettét I.r. vádlott felbújtóként követte el, X.r. és XI.r. vádlottak láncolatos formában felbújtói **IV.r. vádlottat** felbújtó I.r. vádlottnak.

Az irányadó tényállás alapján tehát **I.r. vádlott** két ügyintézőt hivatali működésével kapcsolatban folytatólagosan vesztegetett meg, a cselekményének rendbelisége helytálló, a megvesztegetettek számához igazodik.

Az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a további ügyintéző vádlottak bűnösségére is, a cselekményeik jogi minősítését illetően sem tévedett.

A hivatalos személyek kötelességeit, a hivatalos eljárásban meghozható intézkedéseket különböző szintű jogszabályok, utasítás formájában a belső normák pontosan meghatározzák, ezeknek ismerete alapvető hivatali kötelességük, az ügyintézőknek ezekkel tisztában kell lenniük. Kiolvasható egyébként az eljárás során tett nyilatkozataikból, hogy ezekkel a szabályokkal tisztában is voltak.

A hivatali kötelességszegés alá vonható minden, a külső jogszabályokkal és belső előírásokkal ellentétes magatartás vagy elvárt intézkedés elmulasztása. Az adott ügyekre irányadó joganyagot az elsőfokú bíróság vizsgálta, ítéletében bemutatta, ezekre figyelemmel megállapítható, hogy **III.r., IV.r., V.r., VI.r., VII.r.** és **X.r.** vádlottak tudatosan, tehát szándékosan kötelességszegést követettek el, amikor az elsőfokú ítéletben felhívott normákat megszegve, az engedélyezett céltól eltérően a központi nyilvántartásból I.r. és **II.r.** vádlottaknak az abban lévő adatokat továbbították, érvénytelen műszaki adatlapok alapján végeztek ügyintézést, nem intézkedtek a késedelmes változás bejelentést követően a mulasztási bírság kiszabása iránt, a kötelező felelősségbiztosításra vonatkozó igazolás hiányában indították, illetve

fejezték be az átírást, forgalomba helyezést, a hiányosan benyújtott anyag alapján megkezdték az ügyintézés, ügyfelfogadási időn kívül vettek át I.r. és II.r. **vádlott**aktól ügyfeldolgozásra szánt anyagokat.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 2.§ (1) és (2) bekezdése a hivatalos személynek általános érvényű kötelezettségként előírja az egyenlő bánásmód követelményének érvényre juttatását, ami azt jelenti, hogy minden ügyfelet egyenlően, a pártatlanságnak még a látszatát is kerülve, kell kezelni.

A hivatali visszaélés törvényi tényállását az ügyintéző vádlottak azzal a magatartásukkal kimerítették, hogy I.r. és II.r. vádlottaknak a felsorolt szabálytalan ügyintézéssel jogtalan előnyt biztosítottak, ezáltal az ügyféli pozíciójuk az okmányirodában másokéhoz képest kedvezőbbé volt.

A szándékos kötelezettségszegést nem magyarázhatja, hogy megtévesztő gyakorlatot folytattak más okmányirodákban, illetve a V.-i Okmányirodán az ügyfeldolgozás mennyiségéből adódóan, kétségtelenül kaotikus állapotok voltak, mert az adatokból nyilvánvaló, hogy a tényállásban foglalt ügyintézői magatartások a részrehajlás mentes ügyintézés követelményének nem felelnek meg.

A vádlottak vitatták, hogy szándékosan I.r. és II.r. vádlottak számára kedvezőbb intézkedést biztosítottak volna a jogszabályok keretei között.

Az adatigénylést, adatszolgáltatást rendeltetésszerűen ki, mikor veheti igénybe, az elsőfokú ítélet 54. oldalán felsorolt jogszabályok előírják. A központi nyilvántartás nem arra szolgál, hogy magáncélból abból adatot adjanak ki.

A további ügyintéзések vonatkozásában pedig akkor jártak volna el helyesen, az ítéletben felsorolt jogszabályoknak megfelelően, ha bármi problémát, hiányosságot észlelnek ügyintézőként, leállítják az adott eljárást. A szabálytalanságra nem kifogás a leterheltség, az ügyfél mindenáron való kiszolgálása.

Több hivatkozás történt védelmi oldalról, hogy hasonló ügyekben az ügyész megszüntette az eljárást. Az érvelést az ítéletábla azért nem fogadta el, mert a megszüntetésnél a vádhatóság vizsgálta, hogy milyen ok vezetett a bűncselekmény hiányos, illetve bizonyíték hiányos megszüntetésre. Egyes elkövetők tekintetében, ha a kialakult helytelen gyakorlat miatt nem volt egyértelmű a bűnösség, illetve a bizonyíthatóság, azokban a részecselekményekben nem emelt vádat. Ilyen megszüntetési okot eredményezett, hogy a nyomozás során beszerzett bizonyíték alapján leigazolt volt, hogy nem kell forgalomba helyezés előtti vizsgálatra bemutatni azt a járművet, amelynek típusára a közlekedési hatóság megfelelőségi nyilatkozat alapján engedélyezte a forgalomba helyezést. Ha az információ kiadása az ügyintéző előtt folyó ügyben történt és volt előzménye, illetve a meghatalmazás birtokában az ügyintéző feltételezhette a kereskedői jogosultságot, kivételre került a vád alól az ilyen ügyintézés.

Az alól a kötelezettsége alól viszont az ügyintézőnek nincs lehetősége mentesülni, hogy meggyőződjön arról, jogosan vagy nem jogosan ad ki információt, valamennyi ügyintézéshez szükséges irat az eljárás megindításakor rendelkezésre áll-e.

Védelmi oldalon azokat a körülményeket is kiemelték, hogy miért nincs a cselekményeknek társadalomra veszélyessége, vagyis ha az ügyféltől kisebb ajándékokat kapnak a hivatali dolgozók, illetve valamennyi kereskedő ügyében hasonlóan jártak el. Az utóbbi érvelésből kétféle következtetés vonható le, vagy nem követtek el a hivatali dolgozók I.r. és II.r. vádlottak felbujtására bűncselekményt, csak rossz gyakorlatot folytattak, vagy további személyek kapcsán is bűnösök. A lehallgatási anyag, a személyi bizonyíték alapján kétséget kizáróan bizonyított, hogy a terhükre rótt szabályszegések I.r. vádlott fellépéséhez kötöttek, aki a kölcsönös szívességek nyújtásán, apróbb figyelmességeken keresztül, a személyes ismertsége révén elérte, hogy vele és az alkalmazottaival az ügyintézők a normál ügymenettől eltérő, kivételezett gyakorlatot folytassanak.

Kétségtelen tény, hogy önmagában ilyen kisebb jellegű figyelmességek nyújtásának és elfogadásának egy-egy esetben, jellegüknél fogva nincsen olyan fokú társadalomra veszélyessége, ami bűncselekmény megállapítását vonná maga után és a véletlenszerűen jogszabálysértő ügyintézés önmagában szintén nem valósít meg bűncselekményt. Azonban a bűncselekmény elkövetésének megállapítására az ad alapot a vádlottak esetében, hogy a mindennapi ajándékok hozzájárultak a meg nem engedett kapcsolat kialakításához az ügyfél és ügyintézők között, akik viszonozták a szívességeket. A hivatalos személyek sorozatos kötelezettség szegése, az együttműködési szándék kialakításában szerepe volt a kisebb ajándékoknak, figyelmességeknek.

I.r. vádlott tudhatta, hogy bármilyen kérését számára kedvezően teljesítik az ügyintézők, akiknek a tudatos kötelezettségszegésekben megnyilvánuló cselekményei számuknál fogva eléri a bűncselekmény szintjét. A hivatali kötelezettségszegés célzata **I.r. vádlott** személyére figyelemmel, a kivételezésben megnyilvánuló jogtalan előny nyújtása volt.

A bűncselekmény hiányában a felmentésért bejelentett fellebbezések alaptalanok. I.r. és II.r. vádlottak - mivel ténszerűen megállapítható, hogy az ő rábírásukra történt a hivatali visszaélés bűncselekményének megvalósítása az ügyintézők tekintetében - felbujtói a folytatólágosság egységébe tartozó részcsselekményeknek.

Az ítéletábla azért nem osztotta a fellebbviteli főügyészség álláspontját, hogy az irányadó tényállásból a vádlottak büntetőjogi felelősségét vesztegetés bűncselekményében kell megállapítani, mert két vádlott kivételével, nincs közvetlen okozati összefüggés az elvégzett konkrét ügyek és **I.r. vádlott** ajándékai, szolgálatai között.

Abban az esetben kellett aktív vesztegetésben megállapítani a bűnösségét I.r. vádlottnak és bűnsegédként II.r. vádlottnak, amikor III.r. és IV.r. vádlottakhoz rendelt jogtalan előnyöket, ami csak III.r. és IV.r. vádlottakhoz volt a konkrét tényállásból következően célhoz kötött. Megjelölte mit vár el az előnyért, vagy milyen szolgáltatást jutalmaz, tehát személyesen nekik járó előny volt. Míg az összes többi ügyintézőnél az előny az ebben az időszakban a bejáratott kölcsönös szívességek rendszeréhez kötődött. Nem szerepel a tényállásban az a többlet elem, hogy az előny és az erre tekintettel nyújtott vizontszolgáltatás a többi vádlottakra miként bontható le. Általában tesz megállapítást az elsőfokú bíróság az ítéletében arra, hogy milyen kapcsolatban álltak egymással a vádlottak, így másodfokon nem lehet a passzív és aktív oldalon többlet tényállási elemek hiányában a vesztegetés bűncselekményét valamennyi hivatali dolgozó viszonylatában megállapítani. A terhükre rótt cselekmények minősítése mindezekre figyelemmel, megfelel az elkövetéskor hatályos anyagi jogi szabályoknak.

Vizsgálta az ítéletábra a Btk. 2. §-ának rendelkezéséből következően, a másodfokú elbírálás időpontjában hatályos 2012. évi C. törvény (a továbbiakban új Btk.) visszaható hatályának alkalmazhatóságát. Ennek eredményeként úgy foglalt állást, hogy az összes anyagi jogi konzekvenciát tekintve, a vádlottak számára az elkövetéskor hatályos büntető törvény rendelkezéseinél az új büntető törvény nem tesz lehetővé összességében kedvezőbb elbírálást.

A fellebbviteli főügyészség helytállóan utalt arra, hogy amennyiben aktuálissá válik a feltételes szabadság kedvezménye, felfüggesztett szabadságvesztés kiszabása esetén is kedvezőbb lehet az új jogszabály alkalmazása, emellett a fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint az új büntetőtörvény középértékes szabályának tényleges súlyosító hatása nincs.

A szabadságvesztés büntetés végrehajtásnál valóban érezhető kedvezményt jelent a feltételes szabadságra vonatkozó új rendelkezés, hisz amennyiben a felfüggesztett szabadságvesztés a továbbiakban végrehajtásra kerülne, a börtönbüntetésből az elkövetőnek a szabadságvesztés háromnegyedének kitöltése helyett, kétharmad rész kitöltését követő napon eredményezne szabadulást.

Helytállóan hivatkozott arra is a vádhatóság, hogy a hivatalos személy által elkövetett közokirat-hamisítás büntette tekintetében, az új, hatályos büntető jogszabályban a különös részi büntetési tételkeret alsó határa egy évre emelkedett a korábbi generális minimum helyett.

Önmagában az is igaz, hogy a középérték kiindulási pontja a büntetés kiszabásának, nem lehet értékelésből kirekeszteni, de egyébként nem kógens büntetési mérték vagy megkerülhetetlen, hisz ellenkező esetben alkotmányos aggályt vetne fel. A

középmérték tehát a mérlegelésnek kötelező kiinduló pontja a büntetés kiszabásánál, azonban azt nem csorbítja, a büntetési tételkeretet nem szűkíti le egy matematikailag kiszámított mértékre, az enyhítő szakasszal annak alsó határától akár el is lehet térni. A feltételes szabadság kedvezménye és a középmértékes szabály nem olthatja ki egymást akkor, ha egyértelműen megállapítható, hogy a bűncselekmény enyhébb elbírálását az új Btk. lehetővé teszi. Amennyiben a bűncselekmény nem enyhébben bírálendő el, akkor a főszabály szerint az elkövetése idején hatályban lévő törvény szerint kell elbírálni.

A vádlottak terhére bejelentett fellebbezés folytán lehetőség van a büntetések súlyosítására, így a középmértékből kiindulva és a halmazatra tekintettel is kellett mérlegelni, hogy a két büntető jogszabályt vizsgálva, egyértelműen enyhébb elbírálásra ad-e lehetőséget az új büntető törvénykönyv alkalmazása.

A jogalkotó az új büntető jogszabály 2013. július 1. napjától történt hatályba lépésével több olyan rendelkezést is bevezetett, ami összességében szigorúbb elbírálást jelent a vádlottakra.

A közokirat-hamisítás büntetében érintett vádlottaknál - akik közül X.r. és XI.r. vádlottal szemben egy év alatti büntetéseket szabott ki az elsőfokú bíróság - a különös részi büntetési tételkeret alsó határának emelkedése folytán, a halmazati büntetés középmértéke, mint a büntetés mérlegelésének kiinduló pontja súlyosabb, tehát a jelenleg hatályos törvény a bűncselekmények miatt, egyértelműen nem jelent enyhébb elbírálást.

A jelen ügyben indítványozott hivatali vesztegetés büntette vagy a hivatali visszaélés büntettének törvényi megítélése szempontjából az elkövetéskor, illetőleg az elbíráláskori jogszabályok között különbség van.

I.r. vádlott bűnössége a konkrét ügyintézőhöz nem kapcsolható udvariassági gesztusokra figyelemmel, nem vesztegetés bűncselekményében, hanem felbujtóként, hivatali visszaélés büntetében került megállapításra.

Az új büntető jogszabályra történő áttérés esetén azonban, a tényállásban rögzített megállapításokból következik, hogy a cselekménye az ügyintézők befolyásolására törekvésként lenne értékelhető, az új Btk. az elkövetéskor hatályos szöveghez képest, a vesztegetés törvényi tényállását ezzel az újabb elkövetési magatartással kiegészítette. Ere figyelemmel a büntető jogszabály módosítása a bűnösség kérdésében rá nézve hátrányosabb elbírálást tenne lehetővé, hisz 5 rb. három évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő, felbujtóként elkövetett hivatali visszaélés büntette helyett, tettesként felelne további 5 rb. 1-5 évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő bűncselekményért.

Az új Btk. szerint, ha céllal, okkal, rendeltetéssel adja az aktív vesztegető az előnyt, a módosítás nem jelent kedvezőbb a változást az V.r.-IX.r. vádlottakra sem, mert akkor a magatartásukat a hatályos új Btk. 294.§-a szerint megítélve - ha a vádhatóság érvei

kerülnének elfogadásra -, minden juttatás miatt, ami előnyös a számukra, felelnének a hivatali vesztegetés passzív oldalán.

Az összes körülmény figyelembe vételével tehát a vádlottak cselekményét az elkövetéskor hatályos büntető törvény szerint kellett elbírálni.

A büntetés kiszabás körében az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási tényezőket hiánytalanul feltárta és súlyuknak megfelelően értékelte.

Az alkalmazott joghátrányt az egyes vádlottak cselekményének konkrét tárgyi súlyát tekintve, továbbá az adott büntetési tételkeretből kiindulva, a büntetéskiszabási körülmények és a belső arányok összevetésével, nem kellett megváltoztatni.

Az ítéletábra új súlyosító büntetéskiszabási tényező hiányában, a súlyosításra irányuló indítványt egyik vádlott vonatkozásában sem fogadta el, mert a kiszabott büntetések törvényesek, a hivatali dolgozó vádlottakkal szemben a terhükre megállapított enyhébb súlyú bűncselekmények miatt alkalmazott próbára bocsátással együtt, a büntetések célja súlyosabb joghátrány alkalmazása nélkül elérhető, ezért a megváltoztatás nem indokolt. Az enyhítésre sem látott az ítéletábra lehetőséget, mivel valamennyi alkalmazott joghátrány inkább méltányos, mint elrettentően súlyos.

A vagyonek Kobzásról hozott rendelkezés viszont változtatásra szorul, mert értelmezni kellett, hogy a vagyonek Kobzást kivel szemben kell elrendelni, az elsőfokú ítélet ezt nem tartalmazza, illetve az „M” monogramos medálra elrendelt vagyonek Kobzást mellőzni kellett, mivel a nyomozás során VI.r. vádlottól lefoglalt ékszer nem eshet vagyonek Kobzás alá amiatt, hogy a bűnössége hivatali visszaélés büntetében került megállapításra, ezért nem tekinthető kapott vagyoni előnynek.

III.r. vádlott esetében pedig a tényállás (az elsőfokú ítélet 16. oldal utolsó bekezdése) tartalmazza, hogy 10.000 Ft-ot kapott I.r. vádlottól. Ezt a vesztegetés során juttatott vagyoni előnyt, a Btk.77/B.§ (1) bekezdés a./ pontja alapján el kell Kobozni, ezért az ítéletábra III.r. vádlottal szemben további 10.000.-forint erejéig vagyonek Kobzást rendelt el.

Ennek megfelelően az ítéletábra a Veszprémi Törvényszék Gazdasági Hivatalnál Bj.I.78/2012. számon 3. tételszám alatt kezelt 1 db. „M” medálra elrendelt a vagyonek Kobzást mellőzte, azt a lefoglalás megszüntetésével kiadni rendeli VI.r. vádlottnak.

Az eljárás során lefoglalt és ugyanitt nyilvántartott 1. tétel alatti, 1 db. nyaklánc K betűmedállal, 2. tétel alatti 1 db. fém kulcstartó, 5. tétel alatt kezelt 1 db. Packard Bell Easy Note laptop, optikai egér, akkumulátor, vezeték és táska vonatkozásában, továbbá 10.000.-forint erejéig vagyonek Kobzást rendelt el III.r. vádlottal szemben.

A 4. tétel alatti 1 db. fém kulcstartó papucsmintával vagy onelkobzását elrendelte **IV.r.** vádlottal szemben.

Egyéb rendelkezések az elsőfokú ítéletben törvényesek, ezért az ítéltábla azt a fentiek szerinti, a Be.372. § (1) bekezdésén alapuló megváltoztatáson kívül, a Be. 371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A másodfokú eljárásban kirendelt védők jelenléti díjával és utazási költségével kapcsolatban felmerült bűnügyi költség megfizetésére a Be. 338. § (1) bekezdése alapján **IV.r.** és **IX.r.** vádlottakat kötelezte.

Győr, 2014. október 21. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr. Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr. Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

Z á r a d é k :

Ez az ítélet és a Veszprémi Törvényszék 2014. április 28. napján kelt 5.B.192/2012/78. számú ítéletének megváltoztatással nem érintett része a mai napon jogerőre emelkedett a felfüggesztett szabadságvesztések kivételével végrehajtható.

Győr, 2014. október 21. napján

Dr. Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

a kiadmány hitelül

kiadó